

[Svend Auken]

til at gå videre, end regeringen har foreslået. Vi vil ikke sænke skatteloftet for de højeste indtægter, vi vil ikke tale om skattelettelser, vi vil ikke afskære os fra at gå videre for at skabe indtægter på andre områder, f.eks. med hensyn til rentetabet ved de lange kredittider med hensyn til opkrævning af moms, kildeskat og punktafgifter. Vi er også parat til at stoppe smuthullerne i skattelovgivningen, leasing osv., alt sammen noget, der styrker finanserne, men hvad siger fremskridtspartiet? Og man skal hele tiden huske, det er seks partier, fremskridtspartiet, firkløverpartierne og det radikale venstre – hvad siger fremskridtspartiet? De siger nej til udskrivningsloven, de siger nej til dagpengebidraget, og hvis de skal sige ja, er kravet 6 mia kr. i skattelettelser.

Statsministeren har i dag ikke blot valgt side, han har også valgt politik; ikke den, regeringen lagde frem, men en helt anden politik. Det er ikke muligt med fremskridtspartiet at gennemføre den politik, der er blevet lagt frem, tværtimod.

Jeg siger kun dette, for nu at statsministeren ikke skal tro, at jeg har glemt noget. Hvordan havde underskuddet været i år, hvis ikke socialdemokratiet sammen med andre partier, bl.a. det radikale venstre, havde været med til at vedtage forslaget om gavechecken, dette useriøse, komiske forslag i forhold til de nedskæringsforslag, vi har været ude for. Vi har tilbudt et samarbejde – selvfølgelig ikke om de ting, enhver på forhånd ved at socialdemokratiet vil sige nej til – men døren er blevet slået i for næsen af os; der er ingen mulighed med statsministerens udtalelser i dag. Vi vil imidlertid selvfølgelig fortsætte vore bestræbelser på, dér hvor vi kan vinde indflydelse, dér hvor vi kan præge beslutningerne ud fra det grundsyn, der er vores, da også at gøre det.

Statsministeren har givet socialdemokratiet æren for mange ting, og det er vi selvfølgelig glade for. Det er desværre ofte ting, som vi har haft begrænset indflydelse på. Såvel finansministeren som statsministeren brugte megen taletid til at forklare, at det var en forfejlet socialdemokratisk politik her i Danmark, som havde ført til den internationale krise i 1980–82, som over hele verden førte til nedsat produktion, faldende beskæftigelse, stigende arbejdsløshed, stigende underskud

på de offentlige budgetter, stigende vanskeligheder med betalingsbalancen. Det var alt sammen den forfejlede socialdemokratiske politik i Danmarks skyld, og det var endda en mindretalsregerings skyld.

Jeg tror, at vi i den politiske debat gør klogt i at diskutere de forhold, vi selv har indflydelse på, og ikke laster hinanden for forhold, vi ingen indflydelse har på.

Der er ikke mulighed for at gå ind på alle de taleksempler, som statsministeren her har fremdraget, men jeg vil bare tage ét eksempel. Finansministeren og statsministeren var inde på betalingsbalancen, og at der var sket en vældig forbedring, og at det nærmest var det fornemste resultat af firkløverregeringens politik. Nu ved jeg godt, statsministeren ikke bryder sig så meget om den økonomiske oversigt, men den økonomiske oversigt opregner årsagerne til, at betalingsbalancen i 1983 er blevet forbedret. Den nævner det internationale rentefald, og så ved jeg godt, statsministeren om et øjeblik vil sige: er der nogen uden for denne sal, der tror, vi havde fået et internationalt rentefald, hvis der havde været en socialdemokratisk regering? Det internationale rentefald slår meget stærkt igennem, fordi de fleste af vore lån er lån med variabel rente.

Eller konkurrenceevneforbedring, som er det andet forhold, den økonomiske oversigt nævner. Ja men er der sket nogen konkurrenceevneforbedring i år? Nej, men det skete der i 1980, 1981 og 1982, i virkeligheden den kraftigste noget OECD-land gennemførte – hvis man opgør konkurrenceevne som omkostninger pr. produceret enhed målt i en fast international valuta.

Det tredje forhold, man nævner i den økonomiske oversigt, er Nordsøolien. Tror man virkelig, det er firkløverregeringen med statsministeren i spidsen, der har sørget for at fremskynde udvindingstempoet for Nordsøolien? Nej, man har været imod ethvert pres på DUC; det ved alle.

Det sidste forhold, der bliver nævnt, er spørgsmålet om salg af skibe og fly. Nu kan det selvfølgelig godt være, at man har været indblandet i en eller anden handel med skibe og fly, men normalt er det, at vi sælger skibe og fly fra den bestående flåde, udtryk for en svækket økonomi og ikke en styrket økonomi. Jeg vil da ikke sige, at regeringen på alle områder har ansvaret for alt det dårlige, der